

Reisverslag 2018 Deel 2

19.Mei.

Vandaag de traditionele dag Kiel gedaan, dus met de bus naar het centrum en daar in het grote winkelcentrum eerst kaffé und torte genoten. Tot ons grote blijdschap bleek er een herstart van onze oude konditorei te zijn. Ff uitleggen, op het grote plein in het centrum was al die jaren (18 inmiddels) een mega konditorei gevestigd met vitrines vol met de mooiste taarten in allerlei vormen en smaken. Alleen de gedachte daaraan heeft ons menige duffe Hollandse winter door gesleept als het ware. Groot was onze teleurstelling toen 2 jaar geleden dit geniet paleis opeens was verdwenen en er een saai bankfiliaal in werd gevestigd. Dus de start van de dag was veelbelovend. Netjes voor de haven op de bus en in het centrum er uit voor € 2.60 de man. Dus taartjes en koffie genoten en mijn meisje de coördinaten gegeven waar zij mij kon vinden na haar winkel bezoeken. Ik dus op het grote plein waarschijnlijk op het stoeltje waar ik al jaren menig uurtje op heb doorgebracht heerlijk met een pintje de mensen bekeken die in vele gedaantes voorbij kwamen. Het leven kan zo simpel zijn nietwaar. Na 3 pintjes kwam de schipperse mij vergezellen en nam een glaasje wit. Verbaasd naar het volume in haar glas gekeken, zeker 2x zoveel als op ons eiland Marken waar echte toeristen glaasjes worden geschonken voor een mega prijs. 3 bier 1 sinas en een witte wijn voor €12.50 daar wordt een Hollander blij van. Na nog een originele bratworst genuttigd te hebben weer op de bus naar de haven waar de kaai weer leeg was. Alle Hollandse charter schepen waren de Oostzee op met hun gasten. Na nog een lekkere douche (code 4711 hoe verzin je het) ff dit stukje dag verslag geschreven waarbij Elena me af en toe even moest corrigeren omdat me ogies wat knippen van weer een toch wel inspannende dag. Morgen waarschijnlijk naar Denemarken. Tr vrinden.

20.Mei.

Weinig wind met wakker worden, maar in de Kielerbaai kan de wind van de meest vreemde kanten komen. Eenmaal buiten voorbij het monument voor de in de tweede wereldoorlog gevallen zeelui bleek er toch de voorspelde Oost 3 tot 4 te staan, dus met een tikkie motor bij naar de ankerplek tegenover Huruphav gevaren net onder Sonderborg. Mijltje of 30 later lieten we het anker in de Deense bodem grijpen en zijn weer in ons tweede vaderland. Helaas is het op de rede nu te druk om een netje te zetten, er liggen met dit weer en weekend zeker 25 scheepjes voor anker. Allemaal Duitsers, lijkt wel een invasie

vloot. Morgen maar deze vloot uitzwaaien en weer de rede voor ons opeisen. Toch wel bijzonder om hier weer te arriveren, op het zelfde plekje waar we vorig jaar Denemarken weer verlieten. Je zou er haast een beetje emotioneel van worden. Van onze varende kennissen hebben zich weer 2 af moeten melden. De Schokkertjes wegen gezondheid redenen en vriend Ben L omdat zijn grootzeil door de mot is aangevreten en deze moet vervangen, en ja zo een lap zeil breien ze niet even snel voor je in elkaar. Het wordt dus een rustige vakantie en het visnet zal ik maar wat inkorten anders moet ik met de vangst nog op de markt gaan staan. Nu betijds de kooi in , ben een beetje loof van 30 mijl schommelen met het zeetje op de kont. Tr vrienden.

21.Mei.

Pittig windje met 18 gr maar volop zon. Het kan niet op dit jaar. Dag gevuld met lezen klusjes en het visnet voorbereiden. Dat die beestjes zo maar onder en rond jeschip zwemmen geeft toch de nodige kriebels en maakt dit land zo mooi om te bevaren. Niks geen geleuter met een hengeltje en zoeken naar zeepieten maar gewoon een stukkie net overboord en kom maar op geschubde vriendjes en verras opa maar in de vroege morgen. In de middag kwam de grote schokker van de fam Oost ook weer bij ons ten anker en was het spul weer compleet. Bij de laatste werfbeurt bleek Cornelis zijn schip 47 ton te wegen, een kleine 10 ton zwaarder dat hij altijd had aangenomen. Mooi te vermelden bij de verkoop tzt want ons soort scheepjes staan niet echt in de markt. Je moet er namelijk flink onderhoud aan plegen en dat is iets waar de huidige generatie geen tijd en zin in hebben. Zij huren liever zo een plastic pretcontainer voor 3 weken en leveren deze na die tijd weer in met leeg gegeten en gedronken koelkast. Ja tijden veranderen. Als je vroeger een beetje krap zat dan zij de bank verkoop je boot maar, nu doet de directeur snel het filiaal dicht als je te dicht in de buurt bent en stuurt je een appje dat ze tijdelijk niet bereikbaar zijn. Maar geen gezeur we genieten nog elke dag van ons trouwe scheepje dat we ooit eigenhandig in elkaar hebben gezet. Mooi weer voorziet van een nieuw verflaagje onder en boven water ligt ze weer te pronken in de Deense havens. Zo al met al niets gebeurd maar toch weer een verkrampte rechter wijsvinger van dit dag verslagje. Oja en de groetjes van Elena, we zijn alweer na deze winter de beste maatjes. Tr vrienden

22.Mei.

Om 05.00 uur de kooi uitgewipt om het netje te halen. Een prachtige ochtend met een net opkomende zon boven het glooiende landschap. Je kan slechter op staan, de vangst was voldoende om een lekker maaltje te hebben vanavond. 6 schollen waar alweer een beetje vlees op bleek te zitten na het kuitschieten, in het voorjaar kunnen ze nogal mager zijn. 1 grote weer laten zwemmen om een beetje aan te komen waarbij ik hem heb verteld dat hij een beetje in de buurt moest blijven zodat we in de nazomer elkaar weer kunnen treffen. Snel de visjes in het leefnet overboord en nog een uurtje in de kooi gekropen, na een goede vangst ben ik altijd welkom met mijn afgekoelde stempeltjes. De dag luiierend doorgebracht met lezen en lezen afgewisseld met kleine knipjes in de zon. Wat hebben we het toch geweldig is vandaag menigmaal gehoord in de kuip van de Vrouwe Elisabeth. Vanaf 1 Mei hebben we maar een paar spatjes gehad wat zeker een unicum genoemd mag worden. Avond maal was de inmiddels traditionele gestoofde visrolletjes met gekookt piepertje en lekker sausje, beetje groen erbij en het was weer als vanouds. Nu nog een klein walsje met tante Clothilde en voldaan de kooi voor een rustige nacht want het is totaal blak in de baai. Tr vrienden.

23-Mei.

Copy van gisteren, geen rimpel op het water, helaas nog te koud om het trapje bij het roer af te dalen. Ik heb nog steeds forse rugklachten die gaande de dag wel beter te verdragen zijn maar met opstaan is het net of er een zombie door de kajuit scharrelt. Dus nog even voorzichtig met zwemmen hoe verleidelijk het ook is. Maar niet geklaagd we zijn er nog zoals moe Dirksen elke ochtend bij de koffie sprak. Vlot ankerop en naar de haven van Sonderborg gevaren en een plekje aan de kaai gevonden, snel ons vignet van de Deense TS club op de mast geplakt en de vlag gehesen zodat we weer 2 dagen vrij van havengeld zijn, we blijven Hollanders nietwaar. De Schipperse een kar vol boodschappen en in de avond naar de Wok Mongool, beetje vreemde naam voor een wok restaurant vinden wij die voluit Mongolisch Wok restaurant Djengisch Khan heet. Nou heb ik altijd een beeld gehad van een klein bloeddorstig mannetje op een steppepaardje die gewapend met een kromzwaard heel Azië onder de voet liep. Of hij daarbij nog tijd had om op zijn gemak wat te wokken betwijfel ik, maar dit terzijde. Na uiteraard iets te veel genuttigd te hebben, (alweer Hollands het is immers al in) naar boord afgedaald en nog even met kaarsjes en zo zitten mijmeren wat we hebben maar ook de vrienden die we missen, vaak door ziekte of ouderdom zijn zij niet meer in deze prachtige contreien te

vinden. Extra reden volgens ons om elke dag weer te plukken. We worden er melancholisch van , maar kan ook aan de wijn van Djengisch liggen dat deze gevoelens opborrelen. Of aan het opborrelen met Elena of Tante Clothilde. Zo kan ie wel weer schipper tijd om de kooi te bezoeken. Tr vrinden.

24-Mei.

Echt zo een dag waarvan je denkt , lekker rustig in de haven dus niks te melden. Zal het even op een rijtje zetten. Scheren en haartjes gewassen met de waterslang . Dit was opgemerkt door de crew van een megajacht voor ons , of ze de slang even mochten lenen . Nou ben ik niet zo uitlenerig aan Duitsers maar de blik van de dame aan boord was voldoende om mijn Gardena slang met uitleg aan te reiken. Wel flink spoelen voor de legionella gaf ik hun mee, zo ben ik dan ook wel weer. Afijn na een poosje kwam de slang retour vergezeld door een mooie fles Rioga van uitstekende kwaliteit. Hup meteen weer een paar treetjes in mijn achting gestegen Helmuth. Het werd weer erg warm dus mijn duifje stelde voor om in het stadje een versnapering te nuttigen op een terrasje. Moet je niet 2 maal zeggen dus hup we zaten zeer snel op een stadhuisplein mensen te bekijken met een koele versnapering. Wat een commentaar kunnen 2 ouwe knarren leveren op de passanten, dolle pret dus. Onderweg naar het schip gesprek gehad met 2 oudjes, hij van geboorte Argentijn en zij Deense. Onze Maxima kon zijn trotse Argentijnse hart tot tranen beroeren. Mooie mensjes om zo tegen het lijf te lopen. Aan boord heeft Liesbeth haar accordeon ter hand genomen waarbij ik haast weer in tranen geroerd werd, de schuldige was dit keer Ketelbinkie en die zwarte zigeuner en de vulling in de prachtige torso van Elena. Daarna de mossels bereid die we onder de steiger hadden verzameld, gloeiende en nog wat , wat een prachtige bellen van mossels, zo groot kan Prins en Dingemanse alleen maar van dromen, 3 x Imperials zo vind je ze nergens beter. Morgen voor het weggaan nog maar een emmertje plukken. Zo maar een dagje waar niet zo veel te beleven valt. Oja de zon scheen ook nog met 27 gr. Tr vrinden.

25.Mei.

Rustig de brug van 11.00 en klein stukje op de motor naar de Arnskilhoek. Cornelis op het fok maar ik was er vandaag te lui voor om mijn keurig opgevouwen fok aan te slaan, was maar een stukje van een half uurtje . Aldaar de dag vol geluierd. Tegen de avond zakte de wind geheel in heb ik het net maar even gezet want elke dag mossels is het ook niet. We gaan het beleven. Tr vrinden.

26-Mei.

Net vlak weer om 05.00 uur het net gehaald. Genoten van de rust en opkomende zon. Geen goede vangst, maar 4 platvissen deze keer, denk dat het te warm is. Ook Cornelis had er maar 4 terwijl die op 8 mtr water stond. We moeten maar wachten op wat minder weer. Copy van gisteren met uitzondering dat we de zonnetent maar boven de kuip hebben opgezet omdat het gewoon te warm werd. Deze reis is het wel extreem wat zonuren betreft, we hebben nog nooit zolang achter elkaar zonnige dagen gehad. Liesbeth heeft de halve dag in haar hangstoel op het voordek geluierd met haar E reader, met zonnetje en koel windje is dat een heerlijk plekje. Morgen weer stukje verder is de planning, we zien wel. Tr vrienden.

27-Mei.

Besloten na een rustige nacht naar de Dyvig baai te zeilen. Licht windje dus op het fokje er naar toe, we hebben immers alle tijd. In de baai het anker ervoor en Liesbeth met de hond naar de wal voor een wandeling. Aldaar door de immer chagrijnige havenmeester te horen gekregen dat met ingang van dit jaar ook de ankerars moeten betalen, weliswaar half geld maar betalen, kom je hier al 18 jaar slaat ook hier de commercie toe. Nou dan niet haven meneer dus ankerop en net om het hoekje in de Mjelsvig het anker laten vallen. Het is hier nog mooier en rustiger en ook geen last van vervelende kinderen die zich uitleven met de speedcondoom van Pa. Rustig de dag en avond volgemaakt. Tr vrienden.

28 .Mei.

Na overleg met Cornelis besloten om naar Thoro-Huse te zeilen, de wind O 3/4 dus een beetje aan de wind. Was weer eens een miskleun, een zeeschouw moet geen aandewindse koersen hebben met nog wat zwel. Dus na een uurtje de motor bijgezet en geconstateerd dat de wind van alle richtingen kwam. Na 5 uurtjes toch afgemeerd in de baai en we zijn weer thuis als het ware. Als we al onze dagen optellen dat we hier gelegen genoten en of geschuuld voor slecht weer hebben komen we minstens aan een paar maanden. Maar elke dag is hier genieten en elke zonsondergang is een plaatje als de zon achter het eiland weg zakt en zijn laatste stralen laat weerkaatsen in de bolle raampjes van de eeuwen oude huisjes van Thoro-Huse. Morgen even de inmiddels traditionele fles ouwe klare aan de visserman overhandigen voor het gebruik van zijn

meerpaal. Met een grote grijns neem hij deze elk jaar in ontvangst en zal er ongetwijfeld van genieten met zijn maten. Ga dr op vrinden. Truste.

29-Mei.

Wat een maand hebben we gehad, een unicum en dat allemaal door de opwarming van de aarde. Lekker blijven opwarmen jongens, wij zijn voor. Trouwens de invloed van de mens is volgens diverse gerenommeerde wetenschappers maar 0,2 procent maar het is wereldwijd een mega verdienmodel geworden. Maar dit even terzijde. Dus deze nacht gelukkig voor de boeren een paar mega buien met knetterende klappen en bijbehorende lichtflitsen. Lekker veilig aan de dikke meerpaal hebben we het aangehoord op de momenten dat we ons gelukzalig nog eens omdraiden. We draaien heerlijk met de wind mee om de paal, een koptouw en een springetje naar achter en je ligt heerlijk 30 cm vrij van de paal. Ook de hond hoort het gekletter van de regen op het roefdak en geeft wijselijk geen kik. Om 8 uur was het frontje voorbij en kwam onze gele vriend weer kijken en was het snel weer aangenaam. Het water warmt zeer snel op dus zwemmen we poedeltje naakt rond het schip zonder grote kraaien te geven van wat is het koud en ik ben pas tot me navel. Bij het opwarmen wel even uitkijken want sommige delen hebben maandenlang geen zonlicht gezien ha ha. Ja wat verder vandaag, eerst bij Cornelis zijn internet via mobiel ingesteld wat lukte.(we worden steeds slimmer op onze ouwe dag, wellis waar met hulp maar we doen het toch maar) Daarna strandwandeling met de hond en weer ff te water, werd ik wat moe van dus even een klein knippie in de zon, je wordt een ouwe l..... kreeg ik te horen , ik hoor het immer met een grote grijns aan en zeg dan heel subtiel dat die ouwe je weet wel ons scheepje toch maar weer tot hier heeft gebracht. Na de avond uitlaat sessie zagen we de zon prachtig ondergaan terwijl de volle maan boven het dorpje Toro-Huse op kwam. Net voor de schemering het visnet nog maar eens uitgezet, ze zwemmen nog niet echt tot nu toe maar misschien doet de volle maan iets, we gaan het beleven. Oja in de middag nog een Engels jacht van de droogte afgetrokken met onze schouw waarbij ik mijn nieuwe KNRM pet voor opgezet heb. Zij waren erg dankbaar maar wegens windje 5 bleef het bij verwaaide bedank woorden in plaats van die mooie fles Glenfidich. Geintje hoor want een mens en of schip moet immer geholpen worden bij calamiteiten. Heb dus maar zelf een paar drupjes Talisker Storm in de bevallige torso van Elena laten afdalen. Je kan je niet voorstellen wat een mooie combinatie dat is voor het slapen gaan. Zo dus niet veel gebeurd deze dag ,ga dr op .tr vrinden.

30-Mei.

Om 05.00 uur na een onrustige nacht vol visioenen van een vlet vol met vis het net gehaald 4 platvisjes net aan de maat en wat krabben was de vangst. Wederom een teleurstellend begin van de dag, maar het zonnetje was er weer dus een uurtje later had ik het net reeds schoon opgeborgen en kroop nog maar even wat tegen de matroos aan die alleen slaperig vroeg was het nog wat? . Uurtje later was opa weer op de been want onze bruine Welsh terrorist vond dat zij naar de wal gebracht moest worden voor haar ochtend plasje en aansluitend een wandelingetje over het eiland. Wij lopen dan naar de zeekant waar een bankje staat en zij kan dan in de buurt wat rondscharrelen, deze keer nam zij dat scharrelen wel erg ruim op dus de dame was in het struweel verdwenen en op mijn geroep was geen reactie. Zo gauw zij buiten schootsveld is maakt ze zelf wel uit wat ze doet en reageert niet op roepen fluittonen in allerlei toonaarden enz. Terug aan boord meld ik dit ongemak aan de eigenaresse die mij met de slaap nog in haar ogen zegt dat het een oude dame is en zij het echt niet zo bedoeld, jaja de 2 spelen volgens mij wel degelijk onder een hoedje. Vervolgens zit de bruine terrorist tussen ons in aan de ontbijt tafel en tikt je ongeduldig aan met haar linker poot (ze komt tenslotte uit Engeland) en wil een lekker stukje van mijn ontbijt. Als mijn bord leeg is en er niets meer te halen is gaat ze van de bank en ligt binnen 1 minuut grote snurken te geven tot de volgende uitlaat sessie. Het is een bijzonder mormel maar we zullen haar missen als ze niet meer onder ons is. In de middag bij de plaatselijke visser nog 2 mooie schollen gekocht wat de eerste keer is in de 18 jaar dat we hier rondobberen, hij dorst eerst geen prijs te noemen omdat ik hem ook de jaarlijkse fles Hollandse Jenever had gegeven voor het gebruik van de meerpalen in de baai maar de brave borst vist voor zijn brood en dat is al schraal genoeg. Dus de avond bracht lekkere gebakken schol die hier rodspetter word genoemd naar de oranje vlekjes op zijn huid. Weer geen straf deze dag . Tevens kwamen onze vrienden uit Urk de baai ingezeild met hun schouw de Marritje Anna wat een paar gezellige uurtjes bij kleppen opracht . Schipper Willem heeft net als ik last van een luie lever die af en toe even wakker moet worden geschut en gedeeld plezier is altijd gezelliger dan alleen. Waarvan akte. We hebben Elena en Tante Clothilde even met rust gelaten want een vreemde hand aan hun torso stellen we samen niet op prijs, dus het werden de glaasjes zonder voetje, nou dat is dus oppassen geblazen want voor je het weet is het laat en in de fles is het eb. Maar wel gezellig ha ha . truste vrienden.

31-Mei.

We sluiten af met te constateren dat Mei een wonderlijke maand was, af en toe haast teveel zon en hoge temperaturen maar hij zit in de knip zagezegd. Lekker gezwommen en boodschappen gedaan in Assens. Eerst in de Marina voor water en aansluitend naar de super Brugsen voor een karrevracht aan voedsel. Daarna besloten om nog even aan de kaai in de stad een ijsje te kopen. De snackbar is aan het eind van de haven gesitueerd met terras aan het water dus toeschouwers waarbij je geen blunder kunt veroorloven met afmeren. Met een keurige draai gleden we naar de wal en soepel gooide mijn eerste stuurvrouw de lus om de bolder op de kade, klein klappie achteruit en zijde zacht als het net geschoren been van een fotomodel lagen we afgemeerd op een manier als of het altijd bij ons zo gaat. Na een lekker ijsje weer retour naar de baai van Thoro-Huse om in de middag bij onze inmiddels vriendin Ula op bezoek te gaan. Deze had bij het wegvaren vanochtend heftig staan zwaaien met een vlag uit haar dakvenster en zich teleurgesteld afgevraagd waarom we haar niet waren komen begroeten. Ergo nu werden we weer op het jaarlijkse ritueel getrakteerd van proeverijen van haar zelf gestookte likeuren. Zij zit in een clubje van 20 personen die de Deense winter doorkomen door van de meest uiteen lopende kruiden bast van eik en berk duindoorn bessen enz enz op basis van wodka likeuren te brouwen met de meest verrassende smaken. Zij schenkt dit in hele kleine glaasjes die in een keer achterover moeten. Na 4 smaken verdwijnt zij met haar mandje naar haar kelder en komt weer met 4 andere smaken naar boven. Kortom na 8 stuks en een vrolijk afscheid weer naar boord terug waarbij mijn ega jaloers opmerkte dat ik bij Ulla wel erg in de smaak viel ha ha . Dan kan je wel opmerkingen plaatsen dat het wel prettig is om een uitwijk mogelijk te hebben, en je moet nooit op 1 paard wedden want als hij in de fout springt heb je mooi niks, maar het is beter om te glimlachen en je zegeningen te tellen. Nu 23.05 ligt mijn maatje en de hond een wedstrijdje te doen in snurken , waarbij allerlei toonaarden te horen zijn van het tevreden geknor van Sarah tot het heftig zagen met de kettingzaag die wat aan de botte kant is van mijn Liesbeth. Ik ga er ook maar op voordat ze de tank gaat bijvullen voor de volgende eik die ze gaat vellen. Het was een prachtige maand Mei vrienden .truste.

1-Juni.

Met blak weer opgestaan, een verademing na toch veel wind de laatste weken.

Na het ontbijt de baai verlaten en naar de haven van Assens gevaren, een klein stukje dus de zeilen maar lekker beschermd onder de hoes gelaten voor de inmiddels weer volop schijnende zon. De dames van de vloot de wal op om de ook hier steeds spaarzamere winkels te bezoeken. Dag onder de parasol lezend doorgebracht afgewisseld gesproken met toeschouwers op de kade die onze traditionele scheepjes wel konden waarderen tegenover al het kunststof in de Marina aan de overkant. Gelukkig kwam er een klein zuchtje wind wat gelukkig voor wat afkoeling zorgde. Een pracht begin van onze 2 de maand vakantie. Elena en tante Clothilde zijn even rust gegund want het is nu tijd voor een koel biertje of blikje Radler 0% , ja je leest het goed ha ha. Na wat muggen een plekje in het hiernamaals te hebben gegeven tevreden de kooi ingerold. Tr vrienden.

2.Juni.

Zaterdag in Assens dus de maandelijkse Loppemarkt. Om 10 uur al een drukte van jewelste. Ons langs de stalletjes geworsteld waar de bekende overvloed van meestal kinderspeelgoed werd aangeboden. Enkele artikelen waren voor ons wel interessant maar na overleg toch van aanschaf afgezien omdat ieder plekje in ons huis al vol staat en je dan dingen waar je al jaren aan gehecht bent dan achter in de kast moet zetten. Niets voor mij dus. Wel heerlijk wat Deense biertjes verorberd die haast een blussende werking hadden bij de steeds oplopende temperatuur. Als gast in een land behoor je je ietwat terughoudend op te stellen bij de beoordeling van de langs trekkende meute maar wat zijn er veel te zware mensen in dit land . Helaas zullen de meeste ook niet blij zijn als zij in de spiegel kijken maar hun eet en drink patroon is ook niet mis. Een halve liter bier en dito ijsjes is hier heel normaal. Ikzelf kan er ook wat van maar ik heb de meeste brokkies op maar hier zijn het veelal jonge mensen. Maar dit terzijde, puffend aan boord de zonnetent snel weer opgezet want in de volle zon was geen doen voor een geboren Hollander. Achterop de plecht hebben we ieder jaar een mooie pot rozemarijn staan voor een beetje kruidigheid bij de sla en piepertjes ,een pracht exemplaar dit jaar. Toen ik haar een beetje water wou geven bleek een vogel daar een mooi plekje gevonden te hebben om nestelend de Deense wateren te bekijken. Normaal kan ik zo een emigrant wel waarderen waren het niet dat het beest vakkundig het hart uit mijn mooie rozemarijn had gesloopt. Geknakte takken hingen reeds te verdorren over de rand van de pot, kijk vrienden ik ben echt wel diervriendelijk maar deze fladderaar had echt een mega probleem gehad als ik hem op heterdaad had betrapt. Avonds nog even in de rij gestaan bij de havenkiosk om een ijsje te

kopen, er blijkt een nieuwe eigenaar of pachter in te zitten die uit de middellandse zee regio komt, zijn werkwijze is navenant ,zeer langzaam want de klant wacht toch wel is zijn motto. Daar sta je dan in de volle zon terwijl je in de verte een ijsschepje traag een hoorntje of bakje ziet vullen. Maar even het verstand op nul want de koele versnapering wint het toch. Morgen stukje verder of terug , we kijken wel waar de wind ons heen zal voeren. Truste vrienden.

3.Juni.

Zondag morgen en voor het eerst een grijze hemel. Wel West 3/4 dus we gaan naar Loverodde wat een mijl of 15 is. Gaandeweg zakte de wind wat in en werd het scherp aan de wind waarbij het nieuwe tuig voor het eerst zijn waarde bewees, tegen de middag klaarde de hemel weer wat op en werd het alsnog een fijn zeiltochtje. Bij Loverodde aan de vernieuwde steiger vastgeknoopt , en de dag luierend volgemaakt. Het is nu aanmerkelijk kouder met 20 gr maar wel eens nodig want elke dag te warm is ook weer niet alles. We zijn een beetje teveel verwend blijkt. Lekker betijds de kooi in vanavond. Truste vrienden.

4-Juni.

Vandaag maar eens een rustdag omdat het weer normaal weer is ha ha met zon en 24 gr. Dus kleine klusjes en een beetje babbelen met de burens van de Marritje-Anna en de Fiat Voluntas. Huppakee weer een dag om, bij Cornelis aan boord nog even het Nederlands Elftal zien spelen tegen Italië en aansluitend een of ander nieuws item. Conclusie nutteloze energie dat TV kijken en we missen het geen moment aan boord. Rozig maar voldaan even Elena nog zacht gekieteld en met een licht kabbeltje tegen de boeg de kooi ingerold. Tr vrienden.

5-Juni.

Rustig geslapen aan de steiger van Loverodde en na het ontbijt los en door de Sund naar het haventje Fredericia gemotord. Helaas trok de wind pittig aan en hadden we de stroom tegen. Laverend om de ergste stroom (2 kn) te ontwijken moesten we bij het vuurtorentje van Strib toch even oversteken naar het haventje van Fredericia. Pittig slingerend bereikte we de overkant en gleden het rustige haventje binnen. Na het uitlaten van de hond ging Liesbeth winkelen en was na een kwartiertje reeds retour, alles gesloten vertelde zij enigszins teleurgesteld wegen een feestdag (iets met de grondwet). Nou

morgen een herkansing want dit is een vrijhaven voor ons van de TS club en daar maken wij graag gebruik van. Nog even op een terras aan de haven gezeten en gewacht op een serveerster om onze bestelling op te nemen , het wicht hebben we 10 minuten gade geslagen terwijl zij in lichte paniek rondkeek met 2 menu's in haar handen bij wie de bestelling zou kunnen horen. We zijn maar opgestapt en naar een andere gelegenheid verhuisd, je bent er wel als ondernemer mee aan dat je op deze topdagen geen geschikt personeel kan vinden. Maar de 2 de zaak bracht enige soelaas doordat je de versnaperingen aan een loket moest afhalen ,weliswaar achter aan sluiten in de rij maar dat is overzichtelijk. Afijn weer een topdag in het zonnige Denemarken , het kan niet op . tr vrinden.

6-Juni.

Het is haast eentonig aan het worden maar alweer top weer met opstaan. Na palaver besloten om naar de Horssens fjord te zeilen. Vlug nog even wat boodschappen gedaan bij de Fotex super en de haven uit. Buiten met de stroom op de kont en een ligt briesje met 4 knoopjes de Sund bij Fredericia verlaten. Helaas was de wind na een uurtje weer eens op en kwamen we pal in de wind te liggen dus koers verlegd naar Bogense bij het schiereiland Ebelo.na een uurtje schraal aan de wind (klein zuchtje) het tuig er af en met het dieselslurpertje naar Bogense gevaren. Buiten de haven op 1.50 mtr water het anker er voor en snel overboord in het glasheldere water. Heerlijk gebadderd en de waterlijn van de vrouwe Elisabeth een schrobbeurt gegeven waarbij de schipperse angstvallig in het rond dribbelde voor de mogelijke krabben op de zandvloer en eventuele kwallen. Dikke pret dus met deze 2 ouwe zeilers. In de haven van Bogense weer veel bewondering voor onze scheepjes gekregen van de passanten. Dit is nu precies waarvoor we lid zijn van de TS club en we zijn best trots op onze scheepjes. In Fredericia stond een man op de kade die Hollander bleek te zijn en al 50 jaar in Denemarken woonde , hij vertelde trots te zijn op dit varend erfgoed en werd er lichtelijk ontroerd bij. Dat zijn toch mooie momenten op zo een reis. Nu nog even nagenieten van deze dag en betijds de kooi in. Tr vrinden.

7-Juni.

Na het ontbijt nog even snel met de wal aansluiting het schip gestofzuigd waarbij de schipperse opmerkte dat hij (de stofzuiger) zo hard moest werken en warme lucht uitblies, de stofzak bleek nokkie vol te zitten. Geen nood we hebben er nog een paar in reserve aan boord, maar waar hebben we ze

opgeborgen was de vraag. Nu aan het eind van de dag weten we inmiddels wat we allemaal aan boord verstopt hebben maar zakken ho maar. Gaat nog wat worden om in het Deens stofzuigerzakken voor een ietwat bejaard Bosch stofzuigertje te vinden, kan wel weer hilarisch worden. Met een klein briesje Bogense achter ons gelaten en de koers gelegd op de ingang van de Horsen fjord. Na een paar mijl viel de wind weer geheel weg ging de motor bij onder protest van ons want we hebben een zeilschip. Of ons protest ergens werd gehoord zal altijd een raadsel blijven maar na 15 minuten trok de wind aan en kon de motor weer bedankt worden voor bewezen diensten. De laatste 15 mijl naar de baai met een mooi windje en 5 knopies lopend de baai binnengezeild en in het oppertje bij het witte kerkje het anker er voor laten zakken. In het weekend en vakantie tijd zal het hier wel druk zijn want er is een prachtig zandstrand ,maar nu liggen er 3 Hollandse platbodems in de verlaten baai achter het anker te genieten van de rust en de prachtige omgeving. Morgen maar wat wandelen en het kerkje maar weer eens bezichtigen voor de zoveelste keer, maar nog steeds de moeite waard om zittend in het kerkje van de serene rust en historie te genieten en nogmaals na te denken waar die verdomde stofzuigerzakken nu toch kunnen liggen. Gelukkig bracht Elena als vanouds weer wat rust in het lijf door een paar troostdruppeltjes in haar bevallige torso toe te staan, wat zijn vrouwen toch bepalend in het leven van menig schippertje . Tr vrinden.

8-Juni.

Over het weer zal ik maar niets meer vermelden voorlopig, heeft geen zin om daar voorlopig een toets beroering aan te spenderen. VOLOP ZOMER . Na het ontbijt bij de schokker van Cornelis vastgeknoopt voor de gezelligheid want hoewel we maar 30 mtr van elkaar verwijderd voor anker liggen is het te vaak wat zeg je. Dus de dag gevuld met gekke praat, zonnetenten opzetten , wandelen met de hond , en de dames die op de trekzak hun kunsten vertoonden waarbij wij bijpassende teksten verzonnen op Ketelbinkie enz waarbij de meesten waarschijnlijk niet door de censuur van het gemiddelde breikransje zouden zijn gekomen. Tegen half twaalf werd het wat donkerder en vond Elena het welletjes en bracht ons naar de kooi waarin wij zacht wiegelend tevreden zijn ingedommeld. Tr v.....

9-Juni.

Hoera Willem de schipper van de Marritje –Anna viert vandaag zijn geboortedag. De brave Urker is 63 jaar geworden ,ergo bij deze de jongste van

de vloot . Gezellig koffie en taartjes gegeten en cadeautjes gebracht en besloten om een stukje verder in de Horsen fjord een plekje te zoeken mede omdat de wind een paar dagen naar het WNW gaat en dan liggen we bij het kerkje in de wind. Er zit een kleine omslag in het weer waar we geheel geen moeite mee hebben want elke dag de volle zon op je bast gaat ook een beetje vervelen. Wat een luxe he. Avonds gezellig in de kuip Willem zijn verjaardag gevierd met sterke verhalen en waar gebeurde anekdotes over ons eiland Marken en het senioren complex Voor Anker waar wij resideren. We kregen zowaar een beetje heimwee gevoelens naar onze mede bewoners aldaar. Om 11.45 waren er zowaar een paar regendruppels die ons terug de kajuit in deden vluchten. Net mooi om de dag af te sluiten. Morgen zondag en een beetje bewolkt ,zijn benieuwd hoe dat er uit gaat zien. Mooi dagje tr vrienden.

10-Juni.

Zomaar een regendagje vandaag, grijs en een stuk koeler. Voordeel is wel dat het zwemwater een stuk warmer aanvoelt. Minder leuk was dat de gastank leeg was en gewisseld moest worden in de stromende regen. Van de nood maar een deugd gemaakt dus eerst maar geschoren daarna in me nakende niksje de tank gewisseld in de bun op het voordek en aansluitend een uitgebreid bad genomen aan de zwemtrap bij het roer. Wel even de kachel in de kajuit aangezet en het lijf ontzout met een keteltje lauwwarm water bij het betreden van de kuip. Je zou haast denken dat deze schipper aan het verweken is maar een beetje vertroetelen van de oude botten mag wel op mijn leeftijd vind ik. Daarna een klein knippie en een mens is weer geheel nieuw. Nog even gezellig met de buurtjes bij ons palaver gehouden en besloten om een beschutter plekje voor de nacht te vinden ivm de verwachte wind WNW 5. Het is nu 10.00 uur en we hebben ons nog een half uurtje gegeven om de dag af te ronden en dan huppake de kooi in en hopen dat het morgen weer een zg normale dag is met straaltjes zon en zo. tr vrienden.

11-Juni.

In het oppertje van het schiereiland zeer rustig gelegen en na overleg besloten om naar Horssens te varen. Het wordt een winderige dag en de koeling raakt leeg. Nauwelijks in de sund zagen we een mosselkotter die een kaaijaker aan boord probeerde te nemen. De man zwom rond de kotter en wij voeren er heen om mogelijk hulp te bieden maar hij klom via het visnet aan boord. Via een dikke zee op de kop afgemeerd in de haven van Horssens, na even gebeld te hebben met de havenmeester konden we een plekje vinden aan de geheel vernieuwde kade. Later kwam de beste man ons met zijn officiële tenue aan

ons nog eens hartelijk verwelkomen en ons complimenteren met onze schepen. Verder nog een klein drama op de kade deze dag ,er staat een oude kraan op de kade als monument aan vroegere tijden toen lossen en laden nog met spierballen stoom moest gebeuren. Boven op de mast zat een nest van een koppeltje meeuwen en door een windstoot waaiden er 3 jongen uit het nest. 1 viel in het water waar het een prooi werd voor andere meeuwen. Nummer 2 viel waarschijnlijk op zijn snavel en was meteen morsdood ,maar nummer 3 hinkte als een pluizig bolletje wol rondjes op de kade waarbij de beide ouders heftig krijsend overlegde wat zij hier mee aan moesten. Ja wat nu , het is de natuur die erg hard is maar op 2 meter van je kuip is de confrontatie wel zeer heftig. Afijn de dames terug van boodschappen wisten ook geen oplossing , dus het nog levende bolletje wol maar bij de voet van de kraan geplaatst en wat broodkruimels gestrooid voor ma meeuw. We zien het morgen wel. Moe van de wind en een te overvloedige pannenkoeken maaltijd betijds de kooi in begeleid door de beide schreeuwende ouders van het bolletje meeuw op de grond. Tr vrenden.

12-Juni.

Bij het opstaan met verbazing gekeken naar het kleine meeuwen spruitje. Ma meeuw was druk bezig met voeren van haar spruit en deze drentelde vrolijk in het rond op de kade. We haalde net opgelucht adem toen de kleuter op avontuur ging en op de rand van de kade heen en weer ging drentelen. Koddig om te zien maar telkens dreigde ze van de rand af geblazen te worden bij een windvlaag wat bij ons aan boord weer de nodige hilariteit gaf. Uiteindelijk werd het beestje toch te water geblazen alwaar het driftig peddelend naar de overkant van de haven zwom en een plekje vond op een aldaar hangende autoband. Ma meeuw volgde haar spruit dus onze zorg was hierbij voorbij. Daarna de stad Horssens verkend en op een terras in de inmiddels weer terug gekeerde zon van een biertje en hapje genoten. Hadden we wel verdiend na alle meeuwen commotie vonden wij. We werden bediend door een alleraardigste jongeman type aankomende Viking met al wat lichte blonde vlashaartjes op zijn snavel (zit nog in de meeuwen modus) , ik bestel een large dark beer en een ijsthee voor de dame. Vikingtje naar binnen en komt direct weer retour met zijn digitale bestel computertje en vraagt ons nogmaals wat we wensen. Prima dus hij alles ingetoetst op zijn mini tabletje en weer naar binnen, even later retour met de mededeling dat er 3 maten bier en ijsthee waren te leveren. Nou kreeg ik inmiddels toch wel wat dorst bij het zien van de mooie pullen bij de andere gasten die werden bediend door een bevallige Deense schonen. Maar toch de mini Viking het voordeel van de twijfel gegund

en hem nog 1x uitgelegd wat onze order was. Trots kwam hij onze bestelling brengen waarbij hij nog net een stoel kon ontwijken en bood meteen zijn excuus aan voor zijn gestuntel en belabberde Engels. Heerlijk toch zo iets op een zonnige middag, kan je dag al niet meer stuk. Vervolgens het drama stofzuigerzakken kopen, Liesbeth de zaak in en aan de bar uitgelegd wat wij zochten, onder grote hilariteit met stofzuig bewegingen kreeg zij een adres mee. Aldaar bleek het een megastore te zijn met de naam BILGA waar werkelijk alles te koop was van radijsjes tot aanhangwagentjes. En stofzuigerzakken, maar omdat ons merk ZANNUSSI 1600 watt blijkt uit de pre historie kwam was er tussen het mega aanbod geen bij die zou passen. Dus op de gok maar een doosje meegenomen en gelijk de kar maar gevuld met o en a en moet je kijken wat lekker en goedkoop. Snel nog een flesje troostdruppeltjes onder de closetrollen verstoppt en achter de rij aangesloten. Afijn alles ging naar behoren maar de piepers waren niet gewogen en geen sticker geen piepers. Dus Liesbeth weer de hele store door naar de weegschaal en kon toen afrekenen. Zo vul je toch even een rustig dagje stad. Retour aan boord besloten dat we al weer lang genoeg onder de mensen lawaai van havenkranen stof van de kade waren geweest en op het fokje Horssens achter gelaten. Bedankt voor de gastvrijheid en tot noggeris. Oja na enig afknippen van de aansluiting van de stofzuigerzak pasten deze feilloos, zal je zien dat we binnenkort de weggestopte zakken vinden. Nu na een perfecte nassi maaltijd nog een klein drupje in tante Clothilde haar rondborstige torso en hoppe ta weer een feestdag voorbij in het leven van een dolende zeerob. Morgen naar Aarhus waar ik tante in een loppe winkel voor het eerst ontmoet heb. Tr Vrinden.

13-Juni.

Plannen bijgesteld wegen aantrekkende wind. Heeft niet veel zin om een uurtje of 6 slingerend naar Aarhus te zeilen. Deze stad ligt er morgen en overmorgen ook nog. Dus beetje lezen en luieren. De dames en Cornelis hebben een mooie wandeling op het schiereiland gemaakt en bij het bekijken van de schuimkoppen in de Sund naar Horssens bleek het een goed besluit om in het oppertje van het eiland te blijven liggen. Het is op onze 3 schepen na een verlaten oord in de week. Met het weekend is het al wat drukker op het water maar nu is het allemaal voor de Hollandse grijze muizen, mooi toch. Tegen de schemering nog het net gezet want ik meende wat reuring in het water te zien en duikende meeuwen. Je weet maar nooit. Nu met gierende wind door het want de kooi in, slaapt lekker mede doordat we op het grote anker van de Fiat Voluntas liggen en die merkt met zijn 46 ton niets van die 2 schouwen langszij. Tr vrinden.

14-Juni.

4 platvissen was de vangst deze morgen en een vracht aan krabben. Om 07.00 uur was alles weer geklaard en na overleg besloten om vandaag niet naar Aarhus te zeilen, het zou teveel risico geven met de storm waarschuwing voor deze regio. De Fiat Voluntas vertrok wel mede omdat de WK voetbal werd aangevangen en de schipperse is een verzot supporter van dit spel. Voorwaarde is echter dat het schip stijf aan een steiger vastgesnoerd moet liggen omdat anders de schotel het signaal niet goed oppakt. De 2 schouwen besloten om naar de ankerrede bij het kerkje te gaan. Aldaar de gehele dag in de loeiende storm liggen zwaaien achter ons anker en tegen de avond besloten om maar weer naar ons bekende ankerplek te gaan waar we deze ochtend waren vertrokken. Ach je bent een beetje in de weer op deze manier, vervelend was echter dat dit alles in een dikke regenbui gebeurde, die het zoute buiswater van het schip spoelde maar overtollig vocht via mijn jas in mijn broekzak liet verdwijnen. Het was maar een stukje van 20 minuten en toen het anker er weer voor stond was het droog met een schraal zonnetje door de toppen van de dennen op het schiereiland. Afijn de kachel op vol vermogen en elkaar enigszins verbaasd afvragend waarom de natuur niet een beetje beter kan doseren. Nog geen week geleden een BBQ en kampvuur verbod en nu 17 gr en wind en water, maar de maand Mei zit in de knip zagezegd en waarschijnlijk krijgen we nu een normale Deense zomer die kan variëren van te hot tot ga jij nog zwemmen vandaag. Cornelis belde net en had een voorspoedige tocht gehad maar tot Hov was het toch voor ons te pittig geweest volgens hem. Dus een goede beslissing van ons. Och we weten het langzamerhand wel en kunnen de Deense wateren en weerberichten redelijk inschatten na 18 jaar hier rondgedobberd te hebben. Nu ligt deinde de dag afsluiten met een klein drupje jeeetwel en het ankeralarm wat ruimer instellen zodat ik vannacht niet stijf overeind spring want dat laat de kooi hoogte niet toe. Tr vriden.

15-Juni.

Zeer rustig weer met opstaan terwijl we nu een mooi briesje nodig hebben om de 26 mijl naar Aarhus te overbruggen. Om 08.00 uur ankerop en de Horssens sund achter ons gelaten. Gelukkig trok de wind toch wel wat aan zodat we 3 a 4 knoopjes liepen. Bij de plaats Hov naar binnen gelopen om diesel te tanken en de hond af te tappen, tevens bij de haven kiosk een worstenbroodje met flesje Tuborg genuttig, je bent tenslotte in Denemarken. Buiten het tuig er weer op en moeten constateren dat we zeker 1 ½ knoop stroom tegen hadden, ergo we

liepen best wel aardig maar toch moest er nog een uur met motor bij gezeild worden. Net voor Aarhus kwam er een mega veerboot uit de haven terwijl ik het tuig aan het opdoeken was. Lichte paniek bij de stuurvrouw want zicht was nihil door het grootzeil dat deels op het dek lag en voor haar leek de ferry wel mega groot te worden. Het monster draaide echter keurig voor ons langs maar gaf ons als presentje wel een paar mega rollers waarbij ik me stevig aan mast en verstaging moest vasthouden. Wat moet dat worden als we oud worden denk ik dan. Ha ha. Afijn in de gastvrije museum haven hadden we reden om even een festmacher te nuttigen en verhalen uit te wisselen. Het is hier altijd gezellig met een berg schepen die in vele staten van onderhoud zijn en er hangt een lucht van teer en lijnolie. Ook hier zijn we met onze Hollandse schepen een bezienswaardigheid en krijgen dan ook vele vragen te beantwoorden en dat is best leuk want laten we eerlijk zijn je bent toch allemaal trots op je bezit helemaal omdat je het allemaal zelf in elkaar hebt gezet , van casco tot wat er nu aan de steiger ligt afgemeerd. Avonds bij Cornelis even voetbal gekeken en ene Ronaldo 3 wonderschone doelpunten zien maken. Me kostelijk vermaakt met het commentaar van de dames over deze Ronaldo. Bijtjids de kooi in om morgen de stad te verkennen. Tr vrinden.

16-juni.

Met regen opgestaan en met buien weer in de kooi verdaagd, ergo een mindere dag dus. Tussen de buien door bij de vishandel aan de kaai een stuk Noorse zalm gekocht en geschrokken van de prijs, kwam zeker op 8 centen per schub. Wordt nu toch wel tijd dat ik deze rakkers zelf weer eens ga opzoeken. In de avond met de buurtjes gezellig oude filmpjes op YouTube bekeken onder genot van bepaalde druppels want het was immers zaterdag avond. Voordat de dames baldadig gingen worden de kooi opgezocht en door de gestaag vallende druppels regen en druppels gepresenteerd door Elena in slaap gewiegd. Ben een gelukkig mens . tr vrinden.

Einde deel 2